

ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. 2549

เพื่อให้ศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีระเบียบวินัยอยู่ในศีลธรรมอันดีงามเหมาะสมกับสภาพนักศึกษา และเพื่อประโยชน์ในการอบรมสั่งสอน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 18 (2) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จึงเห็นสมควรให้ออกระเบียบว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. 2549 ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ว่าด้วย วินัยนักศึกษา พ.ศ. 2549”

ข้อ 2 ให้ยกเลิกระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดที่ขัดแย้งกับระเบียบนี้ และให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 3 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

“นักศึกษา” หมายความว่า ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

“ผู้ปกครอง” หมายความว่า บิดา มารดา หรือ ผู้ที่แสดงตนเป็นผู้ปกครอง

นักศึกษาที่มหาวิทยาลัยเชื่อถือ

ข้อ 5 นักศึกษาประพฤติและกระทำการต่อไปนี้ถือว่าผิดวินัย

5.1 แต่งกายผิดระเบียบของมหาวิทยาลัย

5.2 สูบบุหรี่ในห้องเรียน ระเบียง ถนน หรือเดินสูบบุหรี่

5.3 ดื่มสุราหรือมีอาการมึนเมาในบริเวณมหาวิทยาลัย

5.4 ประพฤติตนในทำนองชู้สาวเป็นเหตุให้เสื่อมเสียชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

5.5 ก่อการทะเลาะวิวาทหรือมีพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดการแตกความสามัคคี

5.6 เล่นการพนันในบริเวณมหาวิทยาลัย

5.7 ลักทรัพย์

5.8 ทำลายทรัพย์สินสมบัติส่วนรวม หรือสมบัติของผู้อื่น

5.9 นำอาวุธหรือวัตถุระเบิดเข้ามาในบริเวณมหาวิทยาลัย

5.10 กระทำการใดๆ ที่จะนำความเสื่อมเสียมาสู่ตนเองหรือผู้อื่นหรือส่วนรวม

5.11 แสดงมารยาทที่ไม่เหมาะสมแก่สภาพของการเป็นนักศึกษา

- 5.12 เสพหรือมียาเสพติดไว้ในครอบครอง
- 5.13 กระทำความคิดในทางคดีแพ่งและอาญา
- 5.14 ฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ข้อ 6 นักศึกษาผู้ใดมีความประพฤติและกระทำผิดวินัย ตามความในข้อ 5 ผู้นั้นย่อมถูกลงโทษตามระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ว่าด้วย วินัยนักศึกษา พ.ศ. 2549 ดังนี้

- 6.1 ว่ากล่าวตักเตือน
- 6.2 ทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษร
- 6.3 สั่งพักการศึกษา
- 6.4 ให้ออกจากสถานศึกษา

ข้อ 7 การลงโทษตามข้อ 6 ใช้กับนักศึกษาที่กระทำความผิด ดังต่อไปนี้

- 7.1 การว่ากล่าวตักเตือน ใช้สำหรับนักศึกษาที่กระทำความผิดไม่ร้ายแรง
- 7.2 การทำทัณฑ์บน ใช้สำหรับนักศึกษาที่ได้กระทำความผิดซ้ำ หรือทำนองเดียวกับที่เคยถูกลงโทษว่ากล่าวตักเตือนมาแล้ว และมหาวิทยาลัยเห็นว่านักศึกษาผู้นั้นรู้สำนึกในการกระทำความผิด

การทำทัณฑ์บนให้ทำเป็นหนังสือ ลงลายมือชื่อนักศึกษาผู้กระทำความผิดและอาจเชิญบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง มาบันทึกรับทราบความผิด และรับรองการทำทัณฑ์บนไว้ก็ได้

7.3 การสั่งพักการศึกษา ใช้สำหรับนักศึกษาที่กระทำความผิดอย่างร้ายแรง หรือเคยถูกลงโทษทำทัณฑ์บนมาแล้ว การลงโทษสั่งพักการศึกษาให้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร หรือเชิญบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง มารับทราบด้วย

การสั่งพักการศึกษานักศึกษาตามคำสั่งของมหาวิทยาลัยให้เริ่มเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาที่กระทำผิด โดยให้นับระยะเวลาที่ถูกสั่งพักการศึกษาเป็นระยะเวลาการศึกษา

นักศึกษาที่ถูกสั่งพักการศึกษาจะต้องชำระค่าธรรมเนียมรักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษา

7.4 การลงโทษให้ออกจากสถานศึกษา ใช้สำหรับนักศึกษาที่กระทำความผิดอย่างร้ายแรง ซึ่งได้แก่ การประพฤติตนไม่สมควรแก่สภาพของการเป็นนักศึกษาอย่างยิ่ง หรือเคยถูกลงโทษให้พักการศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ภาคการศึกษา และมหาวิทยาลัยเห็นว่าผู้นั้นไม่สามารถกลับตัวเป็นผู้ประพฤติปฏิบัติดีได้อีกแล้ว

ข้อ 8 การลงโทษตามข้อ 7.3 และ 7.4 มหาวิทยาลัยต้องตั้งกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่า 3 คน เพื่อดำเนินการสอบสวนให้ได้ข้อเท็จจริงปรากฏชัดแจ้งก่อนสั่งลงโทษ

การลงโทษตามข้อ 7.2 มหาวิทยาลัยจะตั้งกรรมการสอบสวนตามวรรคแรกหรือไม่ก็ได้

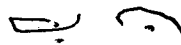
ข้อ 9 นักศึกษาที่ทุจริตในการสอบ ให้มหาวิทยาลัยพิจารณาลงโทษ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี และปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) พ.ศ. 2549

ข้อ 10 ให้มหาวิทยาลัยออกข้อบังคับเกี่ยวกับความประพฤติของนักศึกษาที่ไม่ขัดต่อระเบียบนี้ โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ข้อ 11 ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ มีอำนาจสั่งการในการออกระเบียบประกาศหรือแนวปฏิบัติเกี่ยวกับระเบียบ และเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาจากการใช้ระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 6 พฤษภาคม พ.ศ. 2549

ลงชื่อ

(นายอรัญ ธรรมโน)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา